

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

25. marts 2020

Besvarelse af spørgsmål 41 ad L 145 stillet af udvalget den 25. marts 2020.

ERHVERVS MINISTERIET

Spørgsmål:

Hvordan vil ministeren sikre, at rejseselskaber der ikke forventes at trække på den nye ordning ikke belastes uforholdsmæssigt, når lånet skal tilbagebetales?

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Med lovforslaget foreslås det, at Rejsegarantifondens bestyrelse skal fastsætte størrelsen af det kollektive bidrag, som branchen skal betale. Denne beslutning skal godkendes af erhvervsministeren.

Bidraget skal fastsættes som en procentdel af de enkelte rejseudbyderes eller formidlere for udenlandske rejsearrangørers omsætning og skal godkendes af erhvervsministeren. Det svarer til den måde branchen i dag betaler formueopbyggende bidrag, når der er behov for at Rejsegarantifondens formue genopbygges som følge af godtgørelser i forbindelse med konkurser.

Med lovforslaget foreslås det desuden, at Rejsegarantifondens bestyrelse skal påse, at den formueopbyggende bidragssats har den rette balance mellem tilbagebetalingsperiode for lånet og rejseudbydernes og formidlerne for udenlandske rejsearrangørers finansielle stilling i forhold til muligheden for at sikre en effektiv rejsebranche i Danmark. Det gælder både i forhold til de selskaber, som har haft gavn af garantien og de selskaber, som ikke har anvendt den nye ordning.

Det betyder, at det formueopbyggende bidrag skal ligge på et rimeligt niveau, hvor der tages hensyn til rejsebranchens mulighed for fortsat at drive virksomhed i Danmark. Det er meget vigtigt for mig, at de udbydere, der før krisen var sunde, ikke belastes i en grad, så det bliver vanskeligt at fortsætte med en god virksomhed.

Derudover er der med lovforslaget indført en bestemmelse, som sikrer, at den enkelte rejseudbyder skal indfri Rejsegarantifondens krav i det tilfælde at én af en række hændelser indtræffer. Det kan fx være, hvis et selskab sletter sin registrering i fonden eller tilslutter sig en anden garantifond, for

derved at undgå at betale sit bidrag til den kollektive tilbagebetaling. Dette er lagt ind som et værn i forhold til at beskytte det enkelte selskab, og rejseudbyderen skal således indfri den del der er tilbagebetalt dem af rejsendes oprindelige krav, så de resterende og sunde virksomheder ikke belastes heraf.

Dermed mener jeg, at vi med lovforslaget rammer den rigtige balance i forhold til solidarisk hæftelse under hensyntagen til det enkelte selskab.

Jeg mener derudover, at tilbagebetalingen skal bæres af branchen kollektivt, da det vil være en uforholdsmæssigt stor byrde at pålægge tilbagebetalingen på enkelte medlemmer af Rejsegarantifonden, som har fået udbetalt dækning af deres tilbagebetalinger. Ved et individuelt ansvar alene er det vurderingen, at flere vil gå konkurs, hvilket vil belaste den samlede rejsebranche pga. de eksisterende regler om dækning ved konkurs. Formålet med dette lovforslag er netop at afbøde de konkurser, som risikerer at indtræffe i rejsebranchen som følge af COVID-19.

Ved et individuelt ansvar er det vurderingen, at det derudover også vil være den omgåelsesmulighed, at man kan lade sin virksomhed gå konkurs og bagefter etablere en ny virksomhed, som ikke skal bidrage til tilbagebetalingen af lånet.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup